

Věc T-72/04

Sonja Hosman-Chevalier

v.

Komise Evropských společenství

„Úředníci – Odměna – Příspěvek za práci v zahraničí – Článek 4 odst. 1 písm. a)
přílohy VII služebního řádu – Pojem „práce konaná pro některý jiný stát““

Rozsudek Soudu (prvního senátu) ze dne 13. září 2005 II - 3268

Shrnutí rozsudku

1. *Úředníci – Odměna – Příspěvek za práci v zahraničí – Podmínky přiznání – Výkon služby pro jiný stát nebo pro mezinárodní organizaci – Pojem „práce konaná pro některý jiný stát“ – Osoba pracující u stálého zastoupení členského státu při Evropské unii – Zahrnutí [Služební řád, příloha VII čl. 4 odst. 1 písm. a)]*

II - 3265

2. *Právo Společenství – Výklad – Zásady – Autonomní výklad – Meze – Odkaz, v určitých případech, na právo členských států*

1. Výjimka ve věci přiznání příspěvku za práci v zahraničí stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážce poslední větě přílohy VII služebního řádu ve prospěch úředníků, kteří konali práci pro některý jiný stát nebo mezinárodní organizaci v referenční době pěti let končící šest měsíců přede dnem, kdy se ujímají svých služebních povinností, je odůvodněna skutečností, že za takových podmínek tito úředníci nemohou být považováni za osoby, které si vytvořily trvalý vztah k zemi, na jejímž území se nachází místo, kde jsou zaměstnány, z důvodu přechodné povahy jejich vyslání do této země.

přílohy VII služebního řádu bez ohledu na zvláštní a specifické služební povinnosti vykonávané tímto úředníkem v rámci uvedeného orgánu.

(viz body 28–29, 42)

Pojem „stát“, uvedený v tomto ustanovení, se týká pouze státu jakožto právnické osoby a unitárního subjektu mezinárodního práva a jeho vládních institucí. V tomto ohledu tedy postačuje, aby osoba vykonávala svoji profesní činnost pro takový orgán, který je součástí státu, jako je stálé zastoupení u Evropské unie, na něž se plně vztahuje výjimka stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. a)

2. Z požadavků na jednotné uplatňování práva Společenství i ze zásady rovnosti vyplývá, že znění ustanovení práva Společenství, které neobsahuje žádný výslovný odkaz na právo členských států za účelem určení jeho smyslu a rozsahu, musí být za běžných okolností vykládáno autonomně a jednotně v celém Společenství; tento výklad musí brát v úvahu

kontext ustanovení a cíl sledovaný dotčenou právní úpravou. Při nedostatku výslovného odkazu však může uplatnění práva Společenství případně vyžadovat odkaz na právo členských států tam, kde soud Společenství nemůže v právu Společenství nebo

v obecných právních zásadách Společenství odhalit skutečnosti, které mu autonomním výkladem umožní upřesnit jejich obsah a rozsah.

(viz bod 40)